

Cathrine Geill.

Naar Klosterkirkens Klokker i Morgen synger sin Sigfang ud over de grønne Trætroner, er det for at sige den unge Lærerinde, som da skal siges til Jorde, et sidste Farvel fra den Kirke og den Menighed, hvor hun havde fundet sit aandelige Hjem.

Men i dette Farvel klinger der tillige en hjertelig Tone af Tal.

Cathrine Geill havde sluttet sig inderlig til det Menigheds-samfund, der har dannet sig om Ordet's Gerning i Klosterfognet. Og hun havde fra første Færd for-aaelse af, at som overhovedet altid levende Kristentro maa gøre Mennesker til Arbejdere i Herrens Bingsaard, saaledes gjaldt det da fremfor alt i det nye Sogn, som for et Par Aar siden udstiltes her i Horsens, at her trængtes der til, at enhver, som havde noget at give, meldte sig til Tjenesten.

Hun, der i Forvejen havde saa stor og anstrengende en Gerning og dertil et strøbeligt Helbred — strøbeligere, end nogen af os anede —, var blandt de første, der stillede sig ved vi Præsters Side, ydmyg og stille, som hun var.

Det var os en stor Opmuntring, og med hjertelig Glæde tog vi imod hendes Tilbud.

Det var først og fremmest Hørnegudstjenesten, hun viede sine Kræfter. Og at hun til denne Gerning medbragte ualmindelige Betingelser, behøver blot at nævnes. Det var da ogsaa en meget stor og trofast Skare Smaa piger, der stilledes om hende om Søndagen nebe i Klosterkirken. Senere hen, da vi manglede en kyndig Leber af de mindstes Afdeling, overtog hun denne Del af Arbejdet.

Ved Siden heraf optog hun med Liv og Sjæl Arbejdet i Ungdomsforeningen, navnlig Gerningen blandt de unge Piger, som i stort Tal samles hver Mandag Aften i „de unges Sal“. Ogsaa her vandt hun i høj Grad Hjerterne ved sin milde og sympatetiske Personlighed.

Hun var en sjælden trofast og forstaaende Medarbejder — en af dem, vi synes, vi saa daarlige har Raad til at undvære. Hendes Plads bliver vanstelig at udfylde.

Mange af dem, der har Kærlighed til den Gerning, der gøres ved Klosterkirken som Udgangspunkt, vil i Morgen med Bemød følge hende til hendes sidste Hvilested, og vi vilde gerne gennem